

JUBILEU EXTRAORDINARI DE LA MISERICÒRDIA

PAPA FRANCESC AUDIÈNCIA JUBILAR

Dissabte, 12 de març de 2016

Misericòrdia i servei

Benvolguts germans i germanes, bon dia!

Ens estem acostant a la festa de Pasqua, misteri central de la nostra fe. L'Evangeli de Joan —com hem escoltat— narra que abans de morir i de ressuscitar per nosaltres, Jesús va fer un gest que va quedar gravat en la memòria dels deixebles: el lavatori dels peus, un gest inesperat i sorprenent, fins al punt que Pere no el volia acceptar. Voldria aturar-me en les paraules finals de Jesús: «¿Enteneu això que us he fet? [...] Si, doncs, jo, que sóc el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, també vosaltres us els heu de rentar els uns als altres» (13,12.14). D'aquesta manera Jesús indica als seus deixebles el servei com el camí que cal recórrer per a viure la fe en ell i donar testimoniatge del seu amor. Jesús mateix ha aplicat a ell mateix la imatge del «servent de Déu» emprada pel profeta Isaïes. Ell és el Senyor, es fa servent!

Rentant els peus als Apòstols, Jesús va voler revelar la manera d'actuar de Déu en relació amb nosaltres, i donar l'exemple del seu «manament nou» (Jn 13,34) d'estimar-nos els uns als altres com ell ens ha estimat, o sigui, donant la vida per nosaltres. Joan mateix ho escriu en la seva Primera Carta: «Hem conegut l'amor pel fet que Jesucrist ha donat la seva vida per nosaltres. Per això, també nosaltres hem de donar la vida pels germans. [...] Fills meus, no estimem amb frases i paraules, sinó amb obres i de veritat» (3,16.18).

L'amor, per tant, és el servei concret que ens donem els uns als altres. L'amor no són paraules, són obres i servei; un servei humil, fet en el silenci i amagat, com Jesús mateix va dir: «Mira que la mà esquerra no sàpiga què fa la dreta» (Mt 6,3). Això comporta posar a disposició els dons que l'Esperit Sant ens ha donat, per tal que la comunitat pugui créixer (cf. 1Co 12,4-11). A més s'expressa en el compartir els béns materials, perquè ningú no tingui necessitat. Aquest gest de compartir i de dedicar-se als necessitats és un estil de vida que Déu suggereix també a molts no cristians, com un camí d'humanitat autèntica.

Per últim, no ens oblidem que rentant els peus als deixebles i demanant-los que facin el mateix, Jesús també ens ha convidat a confessar-nos mútuament les faltes i a pregar els uns pels altres, per a saber-nos perdonar de cor. En aquest sentit, recordem les paraules del sant bisbe Agustí quan escrivia: «Que el cristià no es desdenyi de fer allò que va fer Crist. Perquè quan el cos s'inclina fins als peus del germà, també el cor s'il·lumina, o si ja ho estava s'alimenta el sentiment d'humilitat. [...] Perdonem-nos mútuament els errors i preguem mútuament per les nostres culpes i així d'alguna manera ens rentarem els peus mútuament» (In Joh 58,4-5). L'amor, la caritat és el servei, ajudar els altres, servir els altres. Hi ha molta gent que passa la vida així, servint els altres. La setmana passada vaig rebre una carta d'una persona que em donava les gràcies per l'Any de la Misericòrdia; em demanava que pregués per ella, perquè pogués estar més a prop del Senyor. La vida d'aquesta persona és cuidar la seva mare i el seu germà: la mare al llit, anciana, lúcida però sense poder-se moure, i el germà és discapacitat, en una cadira de

rodes. Aquesta persona, la seva vida és servir, ajudar. I això és amor! Quan t'oblides de tu mateix i penses en els altres, això és amor! I amb el lavatori dels peus el Senyor ens ensenya a ser servidors, encara més: servents, com ell ha estat servent per a nosaltres, per a cada un de nosaltres.

Per tant, benvolguts germans i germanes, ser misericordiosos com el Pare significa seguir Jesús en el camí del servei. Gràcies.